

יְרִי בַחֲשִׁכָה

לשמעני אם אתן פקודות? כיצד אוכל לחלק את סוגי האש השונים של אנשי הכיתה — לרכום ול- העתיקים — או להביא לידי כך שהאנשים יפסיקו לירות? כיצד אוכל להיות בטוח שאנשי הוסכים בתחמושת? יודע אני כיצד לעשות את כל הדברים הללו באור יום. אבל בלילה? בחושך?"

שאלות אלו מראות מה קשה התפקיד העומד נוכח מפקד הכיתה וכל רובאיו בלחמת לילה. רבים מאורחי-הפעולה שלהם. למתן אש תכליתית, ולבקרה, באור יום, אינן שוות ולא כלום בלילה חשוך. בעיור תיהם יכולות להפתר אך ורק באמצעות אורחי פעולה נכוחים.

בטרם נדון באורחי הפעולה של כיתה, עלינו להתבונן בדרך בה מכוון הרובאי את רובהו בלילה. דרך זו רחוקה מרחק רב מזו הנקוטה באור יום. כמעט כל אחד יכול לראות קצת — אפילו בלילה החשוך ביותר — אולם לא דרך כוננת חריצית, או כוננת דומה. החריץ נראה אטום בחשיכה, ולהב ה- כוננת אינו נראה כלל. נסה זאת. בעצמך, אם מטיל אתה ספק בכך.

מאחר שאין הרובאי יכול להשתמש בכוננת שלו, היה צורך לפתח טכניקת מכוון חדשה ללילה. אורח מכוון זה קרוי "מכוון האצבעה" וניתן להשתמש בו במצבי שכיבה, כריעה, ישיבה או עמידה. כיצד נעשה מכוון זה ניתן לראות מתוך תיאור מצב ה- שכיבה.

עבור למצב שכיבה, באחזק את הרובה כרגיל, כשמרפק שמאל שעון מתחת לכלי והקת לחוצה אי- חנות אל הכתף. התאם את שאר הפרטים של מצב השכיבה כדלהלן: הרם את ראשך כך שענייך תמ- צאנה בגובה ניכר מעל הכוננת האחורית. החזק את ראשך כשמרכזו הסנטר מעל גב הקת, כששתי עיניך פקוחות.

יש לאמן את הרובאים שלנו לירות בתכליתיות בלילה, כשהם משתמשים רק בשתי עיניהם — ומן הצורך שמפקדי-הכיתות שלנו יהיו מסוגלים לבקר אש זו. במאמר זה מוסבר כיצד אפשר לעשות זאת.

חשוב על עצמך כעל מפקד כיתה. כיתתך נמצאת בעמדת הגנה. השעה שעת לילה ואתה מחכה לכך שתותקף בכל רגע. תפסת את עמדתך ממש לפני רדת החשיכה, ועמד לרשותך רק זמן מועט בשביל תצפית באור-יום. יכול אתה לראות רק מעט מאוד בגורת כיתתך, ויודע אתה כי יקשה עליך ועל אנשיך להבחין באויב בחלק כלשהו של הגורה. אינך יכול אפילו לראות את כל אנשיך בעמדותיהם המכוסות והמועלמות. תוהה אתה בדאגה עד כמה יהא ביכולתך לקיים כהלכה את הבקרה על אש כיתתך.

מהרהר אתה לעצמך: "כיצד תדע הכיתה מתי לפתות באש? האראה אני את האויב ראשונה, או יהיה זה אחד מאנשי אשר יראנו? אם אראנו אני ראשונה, כיצד אוכל להודיע על כך לכל אנשי? אם יראנו ראשונה אחד מאנשי הכיתה, כיצד יעביר את הידיעה אלי? החשיכה רבה מכדי להשתמש ב- אותות-שדה (בתנועות ידיים או נשק). היכולים אנשי

יכולת לחימת הלילה אשר בה פותחה
בצה"ל בימי מלחמה, ואשר טיפוחה-
הנמשך בה נחזק גם בימי-השלום-היהסי,
הייבת למצוא את השלמתה בטיפוח
כושר-קליעה לילי ראוי-לשמך.
מאמר זה נערך ע"י סגל ענף הנשק
של "ביה"ם לרגלים בצבא ארה"ב/ והוא
בגדר סיכום לחתירת צבא ארה"ב,
במשך השנים האחרונות, לגיבוש אורחי-
אימון ל"קליעה באפלה".

מלית שעל הכיתה לכסותה בחשיכה היא בת 180° כולל האגפים. על האגפים יש להשיגח תמיד, משום שבחיפוי החשיכה יכול האויב לנוע ולחדור לתוכם ביתר-קלות מאשר בשעות היום. הבה ונשקול כיצד נקיים תצפית-משגחת — תחילה במקרה של חזית בת 180° , ואחר — במקרה של חזית בת 360° . כי אשר תבין כיצד נעשה הדבר, תראה כמה קל הוא לקבוע פק"ל אשר לפיו יוכלו אנשיך לנהוג, לאחר התנסות-מה.

גזרות בחזית בת 180°

כשחזית הכיתה היא בת 180° שומה על סגן-מפקד הכיתה ועל כל אחד מחמשת הרובאים לכסות גורה בת 30° לפחות, כדי תצפית-בלישה-יואש אל כל חלקי השטח. תמיד עדיף להקצות לכל איש את גורתו לאור היום. כאשר הדבר אינו אפשרי, אפשר להקצות את הגורות לפי "שיטת השעון". כל שעה על לוח השעון מהוה גורה בת 30° . קובעים את מרכז הכיתה בתור מרכז ה"שעון", ואזי שעה 12 נמצאת ישר לפניך, שעה 9 היא אגף השמאלי ושעה 3 היא האגף הימני. השעות מ-3 ועד 9 כוללות שש גורות בנות 30° כ"א, אשר תמיד מקצים אותן לחמשת הרובאים ולסגן-מפקד הכיתה כמתואר במרשם מס' 1 (אנשי המקלעים-הקלים בולשים בתצפיתם את כל ה- 180° של גורת הכיתה). כל רובאי חייב לדעת מה מקומה של עמדתו שלו ביחס לשאר העמדות, כדי שידע מהי הגורה לה הוא אחראי. כן שומה על כל איש לדעת היכן נמצא קו החזית של הכיתה, דהיינו, באיזה כיוון מכוונת הגנת הכיתה — כדי שיוכל לאמוד בקירוב את מקומה של "שעה 12". לעתים קרובות אפשר להשתמש בתור "שעה 12" בתואי קרקע בולט שצלליתו מצטיירת על קו רקיץ. יתכן ויקרה כי אדם אשר החל את הקרב באגף השמאלי של הכיתה, ימצא עם תום הסתערות האויב באגפה הימני — מחמת האבידות ומהומת-הקרב, אך כל עוד יודע הוא כי הוא נמצא באגף הימני, וידוע לו הכיוון הכללי של חזית הכיתה — הריהו יודע כי הנו אחראי לתצפית ובלישה על הגורה שבין "שעה 2" ל"שעה 3".

באימון, יהיה זה מן המועיל להקצות גורות אח-ריות בנות 30° על-מנת להקנות לאנשים את מושג-היסוד של תצפית-משגחת רצופה על גורת הכיתה כולה, ואילו במצבי חזית-פני הקרקע, מערך הכיתה וגודלה, טיב המשימה, וגורמים רבים אחרים יצריכו, מפעם לפעם, שינוי מה לגבי גורה המוקצית לכל

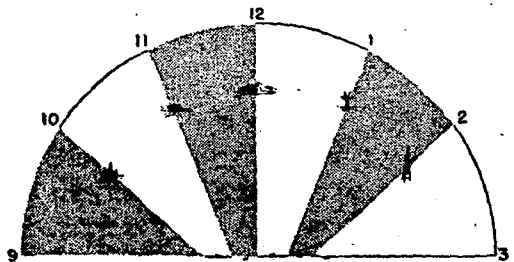
יצב את הרובה אל קו המטרה על-ידי כך שרובך "יצביע", כביכול, כלפיה. כאשר תחוש כי רובך נמצא על קו המטרה, הנמך את הלוע יותר מכפי שסבור הנך כי יש להנמיכו על מנת לפגוע במטרה. עליך לעשות זאת, כי שעה שראשך ועיניך מוגבהים מן הרובה, נוטה אתה נטיה טבעית להרים את לוע ה-רובה עד אל קו הראיה שלך; בגלל זאת יורה אתה מעט למטרה. לאחר זאת אם נוהג אתה לירות בידך הימנית, כון את הרובה קצת ימינה מן המטרה וירה (אלה היורים בידם השמאלית יכוננו מעט שמאלה). עליך להשתמש בהסטיה זו משום שניסויים הוכיחו כי אלה היורים ביד ימין נוטים במקנן שלהם קצת יותר מדי שמאלה, שעה שמשתמשים הם ב"מקנן האצבעה". בעוד שאלה היורים ביד שמאלם נטייתם היא לכיוון ההפוך, ימינה מן המטרה. לכשתסיים את פרק האימון בירי לילה לפרט, כבר תדע מהי מידת הקסטיה הדרושה לך.

הכיתה בהגנה, הן ביום והן בלילה, חייבת לעשות ארבעה דברים:

- 1) לקיים תצפית-משגחת על גורת הכיתה כולה.
- 2) להקצות מטרות לרובאים ולאנשי המקלעים-הקלים.
- 3) לקיים בקרת-אש של ממש לגבי פתיחה באש, חלוקתה, ריכוזה, העתקתה והפסקתה.
- 4) לחסוך בתחמושת.

מפקד הכיתה אינו יכול לפקח במישרין על ה-דברים הללו בחשיכה. על אנשי הכיתה הבודדים ליטול על עצמם הרבה מהאחריות. הם יכולים ל-עשות זאת בהצלחה אם קיים פק"ל לפיו יכולים הן לנהוג. הבה ונתבונן, לדוגמה, בענין התצפית-המש-גחת על גורת-הכיתה בלילה.

במצבי-חזית, תכופות על הכיתה לכסות גורה-בת 360° כדי להשיג הגנה היקפית. יתכן כי הדבר יהיה חיוני יותר בלילה מאשר לאור היום. הגורה המיני-

גזרות האש ב"שיטת השעון"

אפשרות להזהירו כאשר תורגש בה תנועה כל שהיא. אם תהיה לך הזדמנות להתבונן בגורתך באור יום תוכל לסמן לך עצמים להתמצאות בגורתך ולציון תחומיה, או אף לצייגה ביתדות סימון, אולם אין זה בבחינת הכרח מוחלט. כאשר תכיר יותר — באמצעות האימון — את לחימת הלילה, יקל עליך להתמצא בחשיכה, לנקוט נכונה את שיטת הגורות ולהתאימה לכל מצב ומצב.

אל „תכניס לראשך“ כי מפקד הכיתה אינו צריך לעשות דבר או שאין שום דבר שהוא יכול לעשותו בקשר לענין השליטה. אין הוא רשאי, פשוט, להתיר לרובאים להשתטה, ולכסות גורה מסוימת — ולהסתפק בכך. עליו לבדוק את מקום כל איש ואיש מיד כשיש בידו יכולת לעשות זאת, לומר לו כיצד נתפרשה הכיתה על פני כברת הקרקע בה הם נמצאים, ומהו מקום האנשים האחרים לימינו ולשמאלו, האם הם נמצאים מעט קדימה ממנו — או מעט אחורה. הוא משנה את החלוקה לגורות, בשעת הצורך, על מנת להדקן זו לזו כדי להבטיח חפיפת גומלין נאותה של שוליהן, הכרח הוא שלא תשארגנה פרצות. בהסתמך על כושרו ונסיובו עושה הוא את כל אשר ביכולתו על מנת „להדק“ את ההגנה. אולם, עד אשר יוכל לעבור בין אנשיו, אין הרובאים מחכים להוראות. לכשתפשו את עמדותיהם מתחילים הם

מפקד הכיתה משנה את חלוקת הגורות כשיש צורך

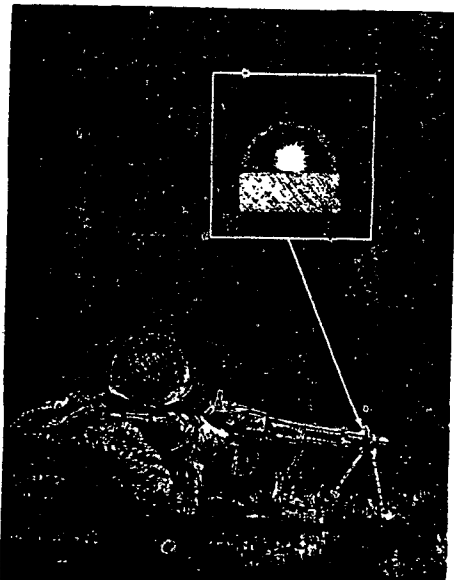
איש ואיש. לעתים יהיה על איש אחד לכסות גורה הגדולה בהרבה מ-30°.

גורות בחזית בת 360°

לשם תצפית-משגחת היקפית. על הכיתה לצפות ולבלוש כלפי „גורת-חזית“ בת 360°, על מנת ל-עשות זאת, מחלקים את „לוח השעון“ לרבעים: משעה 9 עד 12, מ-12 ל-3, מ-3 ל-6, ומ-6 עד 9. מקצים שני אנשים לכל „רבע לוח“ כזה. הם יכולים לפעול משוחות-שועל ווגיות כשאחד מהם צופה בעוד חברו נח.

שיטת הגורות — כפק"ל

הקצאת גורות לילה צריך שתהיה פק"ל. במלים אחרות, על כל איש לקבל אותה גורת תצפית ובלישה כל אימת שהכיתה תופסת עמדת-הגנה לילית. מפקד הכיתה לא יוכל להצביע לכל איש מאנשי הכיתה על גורתו כל אימת שהכיתה עוברת מעמדה לעמדה. על כל איש לדעת לאיזה חלק של חזית הכיתה הוא אחראי — ועליו לקבל על עצמו אבטומטי את האחריות על חלק זה. על כל איש להתיחס במלוא הרצינות לאחריותו זו. משום שכל איש בכיתה מוכרח לסמוך על האחרים כי הם שיבטיחו את גורות התצפית שלהם. אם אחד מהם ירדם על משמרתו הרי איש מהאנשים האחרים לא יוכל לצפות אל תוך הגורה של אותו איש במידה שתספיק בשביל שתהיה

אנשי המקלעה-הקל יכולים לירות אל מטרת רשף בשימוש בכננות-יום

לבן, (המודבק אל מהדק מתכת) על תריס הכונת הקדמית של כלי נשקם. הקצה העליון של פיסת נייר הדבק חייב להמצא בקו ישר עם קצה להב הכונת. עתה יכולים הם "לצוד" את הרשפים דרך הכונת החרירית שלהם — ולכונן כך, שהרשפים יכאו ממש מעל נייר הדבק ובמרכזו; הדורגל מאפשר להם ל- החזיק את כלי הנשק ביציבות המספקת כדי לשמור בשעת הירי על המראה דרך הכונות.

שליטה באש

אש הכיתה בלחימת הלילה מבוקרת בחלקה ה- גדול על ידי אנשי הכיתה עצמם. הם הפותחים באש, והם המביאים לחלוקתה, ריכוזה, העתקתה והפסקתה בנהגם לפי פק"ל. הפק"ל לבקרת האש גובע באופן טבעי מן הפק"ל לגזרות-תצפית ומן הכלל שזה עתה קבענוהו: רובאים יורים רק באנשי האויב אותם יכולים הם לראות ואילו אנשי המקלעים הקלים יורים במטרות רשף וכן באנשי אויב אותם יכולים הם לראות.

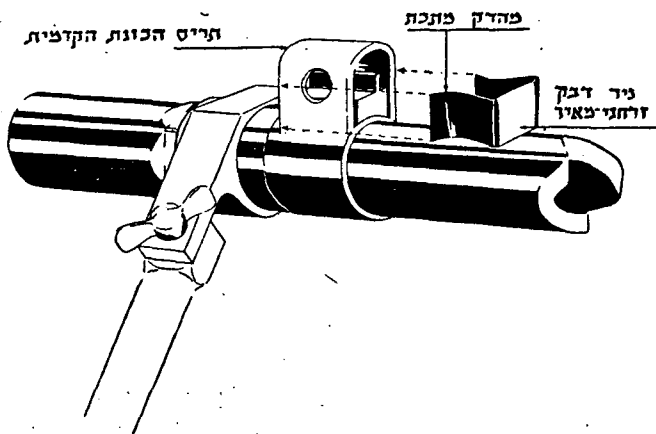
הגיוני הוא להטיל את מרבית האחריות לבקרת האש על אנשי הכיתה עצמם. רק לעתים נדירות תהיה למפקד הכיתה — אם תהיה לו בכלל — השתות או תהיינה לו הידיעות הדרושות כדי לתת פקודת אש. בדרך כלל שעה שמבחינים באויב הריהו נמצא כבר קרוב — לרוב לא יותר מ-70 מ'. פירושו של דבר, כי אותם חלקים בפקודת-אש הנותנים לרובאי את הטוח ואת תיאור המטרה הנם מיותרים במצב זה. מפקד-הכיתה אינו יכול לציין את הכיוון אל ה- מטרה, או לקבוע מי ומתי ירה. האדם היחיד היודע דברים אלה הוא אותו איש אשר בגזרתו מופיעה

מיד לצפות ולבלוש את גזרותיהם. כאשר שומע מפקד הכיתה קול ירי מאחת הגזרות של כיתתו, הוא עושה דרכו לשם בכל המהירות האפשרית, כדי להתרשם מהו המצב. הוא מברר האם ירה האיש בצל או באויב. אם רואה הוא איש אויב אחד או שנים, הוא משתדל לקבוע האם מנסים הם "למשוך" אליהם אש שתגלה את מקום היורים או שמא אלה הם הסימנים הראשונים להתקפה של ממש. אחר עובר הוא את כל יתר אנשיו, כאשר רק אפשרי הדבר, כדי לעודדם או לעוררם לעירנות.

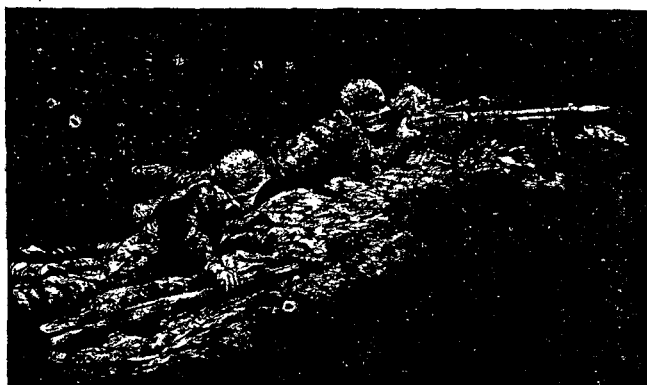
מטרות לרובאים ולאנשי המקלעים הקלים

בלילה, המטרה המעשית היחידה בשביל אש רובאי הוא חייל רגלי אויב, אותו יכול הרובאי לראות. כלי-נשק אבטומטיים של האויב (מטרות המעלות רשף!) מסוכנים לרגלי שבקו החזית ממש כמו חייל רגלי אויב הנע לעבר עמדתו — אולם את הטיפול בהם יש להניח לאנשי המקלעים הקלים. מפקד ה- כיתה יכול להטיל על רובאים מסוימים כי ירו ב- מטרות המעלות רשף רק כאשר שני המקלעים- הקלים אינם פועלים והרובאים אינם רואים חייל רגלי אויב לירות בו.

ישנה סיבה מספקת לכך שמניחים את הטיפול במטרות-רשף לאנשי המקלעים-הקלים. אנשי המק- לעים-הקלים נזקיים אמנם גם הם לאורה פעולה ב"מכונן האצבעה", אשר הוסבר קודם, כדי לירות ב- רובאי האויב, אולם יכולים הם להשתמש בכונות ובאורחי המכונן כנהוג ביום שעה שהם יורים אל מטרות רשף. כדי לאפשר מכונן באורח יום, מצמידים אנשי המקלע-הקל פיסת נייר דבק זרחני-מאיר, או

אופן השימוש בנייר דבק זרחני-מאיר על הכונת הקדמית של ה- BAR

מפקד הכיתה נע לגזרה הר-
מסוכנת ביותר כדי להשיג
אישית על הפעולה.

אשה. מקום האויב ומצבו משתנים בתמידות. ריכוז אנשי אויב בגזרה אחת עלול להפוך במהירות למטרה מפורזת או לריכוז בגזרה אחרת. כדי לפרק את ריכוז האש הנקבע על ידי הפק"ל האחרון שהזכרנוהו — וכדי להשיג חלוקת אש טובה גם בכל זמן אחר — נוהגת הכיתה לפי פק"ל שלישי:

אל תירה יותר משלושה כדורים לגזרתו של איש אחר מבלי לשוּב-ולבלוש על גזרתך שלך.
כל אחד מאנשי הכיתה חייב לשמור בזכרונו כי הגזרה שלו היא אחריותו העיקרית. אולם אם אין הוא מוצא כל מטרה בגזרתו אחרי שירה 3 כדורים לעבר ריכוז אנשי אויב בגזרה אחרת, הרי חופשי הוא להעתיק את אשו לכל גזרה אחרת אשר ממנה שומע הוא קולות ירי — אם יכול הוא לראות את המטרה.

העינין האחרון שבבקרת האש הרי הוא הפסקת האש. הפק"ל הראשון שלנו לבקרת האש קובע כי כל איש יורה כאשר רואה הוא מטרה. משתמעת מכאן ההנחה, כי הוא מפסיק לירות כאשר אינו רואה עוד מטרה. אולם במקום לסמוך על הנחה, אנו קובעים פק"ל רביעי:

כאשר אינך רואה עוד מטרה, הפסק לירות.

חסכון בתחמושת

הכיתה חייבת לחסוך בתחמושת כאשר היא גל-חמת בתנאי חשיכה. דבר זה יובטח אם ינהגו ב-דקדקנות לפי הפק"ל לבקרת האש. שים לב כי כל פקודה מהפק"ל מנוסחת בבהירות — ואם לא, אזי משתמע בחוכה בהדגשה — כי אנשי הכיתה ירו רק במטרות אותן יוכלו לראות. על כן, אם ירו הרובאים במטרות אותן יוכלו לראות ויפסיקו לירות כאשר המטרות לא תראינה עוד, הרי שבשום פנים לא יזבזבו תחמושת.

המטרה. אפילו מפקד הכיתה הוא הראשון המבחין במטרה, הריהו מוגבל באפשרויות העברת הידיעה הזו. על כל פנים, אם אין האנשים יכולים לראות את אשר ראה מפקד הכיתה, לא תהיינה לאותות שלו כל משמעות. כיצד, איפוא, פותחת הכיתה באש? פשוט, בנהגה בהתאם לפק"ל:

רובאים פותחים באש שעה שהם רואים אנשי אויב בגזרתם הם — אולם אינם יורים לעבר קולות מקריים, ואינם פותחים באש לעבר כלי נשק אבטומטיים — אלא אם כן יכולים הם לראות את המקלט. אנשי מקלע-קל פותחים באש על כלי נשק אבטומטיים מיד כשהם רואים את הרשפים בטווח כלי נשקם. במקום כלשהו בגזרת הכיתה.

מה כאשר לחלוקת האש? הפק"ל לפתיחה באש דואג לכך אבטומטית. לכשמופיע האויב באחת מן הגזרות שהוקצו לאנשים, פותח אותו איש באש. במקרה שהאויב מפורז באופן שוה לרוחב חזית הכיתה, תהא אף אש הכיתה מחולקת באופן שוה.

כיצד מרכזת הכיתה את אשה? אם מרוכז האויב בגזרה אחת או בשתי גזרות, הרי הרובאים להם הוקצו גזרות אלו הם היודעים זאת ראשונה. כדי להודיע זאת לשאר הכיתה, זקוקים הם לסימן איזה שהוא. הסימן הטוב ביותר הוא קולות הירי של אש רובייהם. דבר זה מעמיד במצב כוונות את שאר הרובאים, וכל אחד מהם אשר אינו מבחין במטרות בגזרתו מפנה את תשומת לבו לקולות הירי. אלה אשר יכולים לראות אנשי אויב בגזרה האחרת — יורים. מכאן משתמע פק"ל נוסף:

ירה לגזרות האחרות אם יכול אתה לראות את המטרה.

נוסף לכך, על הכיתה לדעת כיצד להעתיק את

המטרה היא לעשות תרגיל זה למציאותי ככל האפשר וליצור במידת מה את המתיחות והמהומה שבקרב אמתי. דבר זה נעשה על ידי יצירת סדרת-האירועים הבאה:

אחרי פרק זמן קצר של דממה, פוֹצֵץ ארבעה מטעני חבלה, בנפרד, לפני חזית הכיתה. (זמן ניכר דרוש על מנת להניח את המטענים בשביל כל כיתה; ניתן על-כן להשתמש ברימוני יד, בחוזים או ב-מטעני-רעש). אחרי התפוצצויות אלו, הנח לכיתה פרק זמן נוסף של דממה. אחר גנן ברמקול תקליט של חצוצרה, או תוף או איזה כלי-תרועה אחר ה-אופייני לתוקפן. גנן זאת למשך 30 שניות ואחר תבוא שוב דממה קצרה.

אחר כך גנן תקליט של אש מק"ב למשך 15 שניות, ללא מטרות-רשף, והמשך בואת 45 שניות נוספות, הפעם תנצנצה מטרות הרשף בהתאמה עם הקולות.

זמן קצר אחר תום "אש" המק"ב, השתמש ב-צירופים שונים של "מטרות-קופצות" (*), שתיצגנה חיילי אויב סמוכים לעמדה. להלן מוצעים הקדר ו-העתי של השימוש במטרות מתרוממות אלו:

הזמן (בשניות)	מטרות	כיוון
00	1-2-3	למעלה
10	10-16	למעלה
15	18-19-20	למעלה
16	1-2-3	למטה
25	10-16	למטה
30	18-19-20	למטה

אחרי שהמטרה האחרונה "תפול" מטה, פוקד המדריך על הפסקת אש, הוא פוקד על פריקת כל כלי הנשק ועל איסוף התחמושת וספירתה, ועל מנין מספר הפגיעות במטרות. כל כיתה שומרת על רישום הפגיעות — כדי שאפשר להשוותן עם הנקודות ש-נתתנה ב"ירי הישום" בלילה הבא.

מה ניתן לצפות מירי להסתגלות-בתנאי-לילה כאשר פועלת כיתה בירי-הסתגלות בלילה בלי כל חניכה וללא הזכרת ענין בקרת האש, יקשה עליה מאוד לפעול כצנת הפועל במתואם. האנשים יתחילו לירות מיד לכשישמעו את התחבולות יוצרות-הרעש או את המק"בים. לאמתו של דבר, הם ירו את מרבית התחמושת שלהם. ש"המטרות-הקופצות" תתחל-נה להופיע. מאחר שהרובאים יודעים רק מעט על גורות התצפית ובלישה שלהם, כמה מהם אף לא יבחינו ב"מטרות-הקופצות" שלעבר האגפים.

ודאי שמת לב לכך, שאנשי הכיתה מבצעים את כל הפק"לים ללא פקודות מאת מפקד הכיתה וללא פיקוחו הישיר. ואולם, מפקד הכיתה אינו "מתבטל" בשום פנים בשעת הלחימה. עליו לודא בכל עת כי אכן נוהגים לפי הפק"ל. הוא נע לגזרה המסוכנת ביותר כדי להשגיח אישית על הפעולה. הפק"ל הוא רב תועלת בכך שהוא מאפשר לבצע בתכליתיות את משימת הכיתה, אולם אין הוא יכול להתאים לכל מצב. זהו התחום בו על מפקד הכיתה — על נסיונו, כושרו וקור רוחו בהמצאו תחת אש — למצות את כושר מנהיגותו.

*

ועתה הבה נראה כיצד מתאמנת הכיתה לירי לילה הגנתי.

האימון המינימלי מצריך 3 שעות של ירי-הס-תגלות בלילה הראשון; 6 שעות של ירי-מקנן ביום שלמחרת; ו-3 שעות של ירי לילה לישום שימושי בלילה השני. הכרח הוא שהירח יהיה חסר ביותר מחציו בשני הלילות.

המטוח צריך להמצא על כברת קרקע ישרה ל-מדי. עליו להיות בשטח של 100x100 מ' ולאפשר ירי של 180°, עם חומת מפגע לאש רובים, לצורך בטחון בשוליו.

ירי להסתגלות-לתנאי-לילה

שלב זה באימון לירי-הלילה ההגנתי מראה ל-כיתה את הדברים שאי אפשר לעשותם בלילה. הוא מביא את אנשי הכיתה לידי כך שינכחו בעצמם כי:

1. מפקד הכיתה אינו יכול לצפות כיאות בפני הקרקע, באויב, או באנשיו שלו.
2. אסור לרובאים לירות לעבר קולות, וכן אסור להם לירות אל עבר כלי נשק אבטומטיים של האויב אלא אם יכולים הם לראות את ה-מקלען.

3. בשעות חשיכה אי אפשר להשתמש בנוהלים לחלוקת האש ולריכוזה הנהוגים באור יום. לפני התחלת תרגיל האימון, אומר מנהל התרגיל לכיתה, כי יהיה עליה לירות במצב קרב מבוים. הוא מתיר למפקדי הכיתות לתדרך את אנשיהם על כל דבר שהם רואים צורך בו, ואחר מורה לכיתה ה-ראשונה לנוע לקו-היורים. הוא מוסר את הכיתה חזרה לשליטת מפקד הכיתה ומתחיל את התרגיל.

(* מטרה המגיחה ונעלמת לפי לחיצת הכפתור בידי ה-מפעיל (ראה מערכות צ"ה, עמ' 87).

מפקד הכיתה יחוש עצמו תסרישע וחסר-בטחון עד מאוד שעה שאנשיו יפתחו באש. לא יהיה ב- יכולתו להחליט האם לנסות לעצור את הירי או ל- הנית לו להמשיך. ברוב המקרים, לא יעשה דבר, משום שלא יהיה לו כל מושג כיצד לבקר את האש.

שיחת-הסיכום עם הכיתה

מיד משסימו האנשים את הירי, על המדריך לשוחח עמם על הקשיים בהם נתקלו ואותם לא יכלו לפתור באמצעות נוהלים הנהוגים באור-יום. הוא מנהל את השיחה על פי הקוים שהוסברו קודם, שעה שעסקנו בענין גורות הבלישה ובענין בקרת האש. הוא מעלה את הצורך בכל סעיף וסעיף מהפק"ל, לפי הסדר ההגיוני. מנסח את הפק"ל בבהירות ובפשטות. אחר מסביר כיצד פותרת כל פקודה מהפק"ל לפחות אחת מהבעיות בהן נתקלו האנשים.

ירי-מתקן באור-יום

הדרכה בכך ניתנת ביום שלאחר ירי ההסתגלות. היא ניתנת בשעות אור-יום כדי שהמדריך ומפקדי הכיתות יוכלו לראות שגיאות ולתקנן. המדריך מתחיל את ההדרכה בסקירת הפק"לים אותם ביאר בלילה הקודם. חזרה זו רבת תועלת היא מאוד.

אנשי המקלעים-הקלים מודאים שגדרת כלי נש- קם מיוצבת על 100 מ' ומאפסים אותם כדי לתקן את הסטיות המצויות. המדריך מסביר בקיצור את טכניקת-הירי למטרות-רשף, ואחר מורה לאנשי ה- מקלעים הקלים לפתוח באש "יבשה" *) בהשתמשו בעצמים נראים לעין לסימון הרשפים אשר אותם היו רואים אילו היה זה ירי ממש בלילה. אחר מציב המדריך את הכיתה בעמדה ונותן לכל רובאי מלאי אחד ולכל איש מקלע קל מחסנית אחת של תחמושת קליעים.

מפקד הכיתה נוטל לידי את הפיקוד על כיתתו ומראה לכל איש את גורת האחריות שלו. אחר מת- חיל תרגיל האימון. עורכים אותו בדיוק כמו את תרגיל ההסתגלות. פרט לזאת שהמטרות ערוכות ב- אופן ש"תקפוצנה" בצירופים אחרים. כל כיתה חייבת לעבור לפחות ארבעה "מחזורי" תרגול "יבשים" ו- שלושה מחזורי-תרגול באש-חיה של תרגיל זה. כש- בכל מחזור קופצות המטרות בצירופים שונים (במט- עני החבלה ובאפקטים הקוליים האחרים משתמשים רק במחזור הראשון). המדריך ומפקד הכיתה מנת- חים ומסכמים עם האנשים בסוף כל מחזור, מצביעים

*) בעגה הצבאית הנהוגה — ירי ללא תחמושת. — המער.

על שגיאות ומתקנים אותן. כרגיל, האנשים "נכנסים לענין" באיטיות, ויש להזכיר להם פעמים רבות את הפק"לים, אולם פעולותיהם הופכות אבטומטיות את- רי מספר מחזורים כאלה.

ירי-ישוט לילי

ההדרכה בכך מקנה לאנשים נסיון מציאותי יותר בשימוש בפק"לים, ומטפחת בהם בטחון. המדריך מתחיל בסקירה נוספת של הפק"לים. הוא מתיר ל- אנשי המקלעים הקלים להתאמן בירי "יבש" כלפי מטרות-הרשף ואחר לירות מחסנית אחת של תח- מושת חיה בנהלו רישום של מנין הפגיעות במטרה, לצורך השנאה עם ירי ההסתגלות.

אחרי הכנות מוקדמות אלה, עוברת כל כיתה את פרק ירי-ההסתגלות — כשמופעלים צירופים שונים של מטרות מתרוממות, אולם לפי אותו סדר ואותם ריווחי זמן.

המדריך מסכם עם כל כיתה ומשוה את מנין הנקודות בהן זכתה עם אלה שהשיגה בירי ההס- תגלות.

פרק ההתמחות

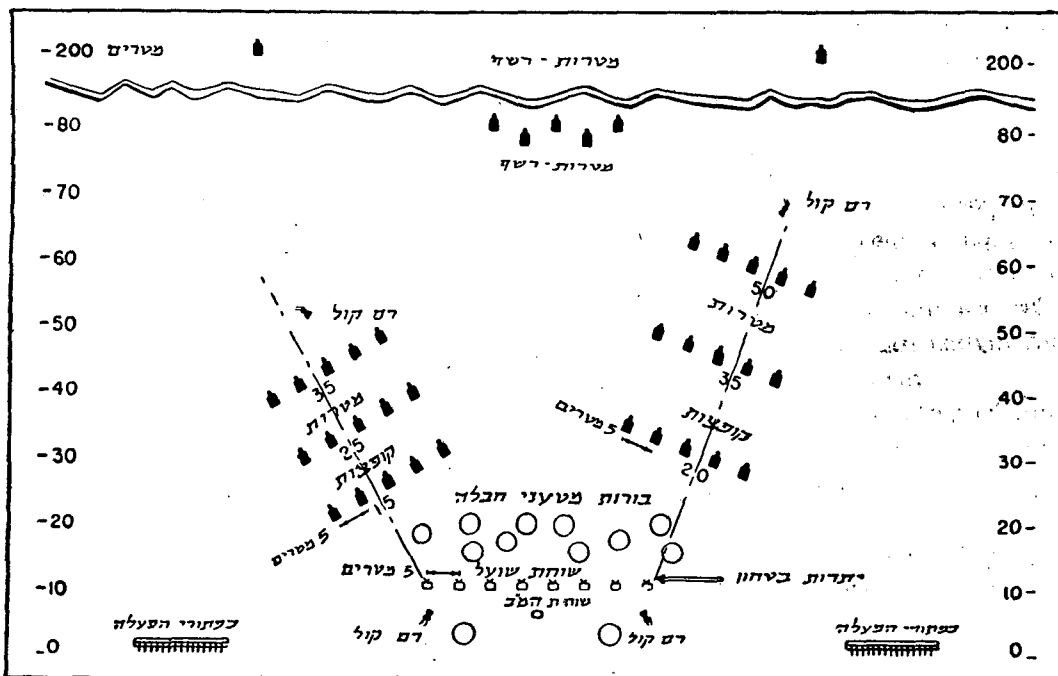
אחרי שהשלימה את שלושת השלבים של ההדר- כה לירי לילה, על כל כיתה לירות ירי התמחות כדי להקנות לאנשים אימון מציאותי נוסף, ולבחון את כושרם כיחידה ללחמת לילה.

המטות בשביל פרק-אימון זה מורכב מקו-יורים של שוחות שועל לכיתה, עשרה בורות למטעני חבלה לפני עמדת הכיתה ושנים מאחוריה. ציור 3 מראה את המערך כולו בבהירות.

המדריך מתדרך את הכיתה לפני שהיא מתחילה לירות בקורס התמחות זה. הוא אומר לאנשים כי הם נמצאים בעמדה הגנתית, כי כבר הדפו התקפת לילה אך יכולים הם לצפות להתקפות נוספות לפני עלות היום. הוא מתיר למפקד הכיתה לתדרך את הכיתה, אחר מורה לה לגשת ולהכנס לעמדה ומתדרך את האנשים בדבר אמצעי בטיחות. הוא נותן לכל רובאי ארבעה מלאי תחמושת קליעים, ולכל איש מקלע-קל שלוש מחסניות תחמושת קליעים.

התרגיל מתפתח בסדר הבא:

- 1) אחרי דממה קצרה, נשמעת תזמורת חלילים ותופים (באמצעות הרמקול) במשך 30 שניות.
- 2) במשך דקה מתפוצצים מטעני הנפץ בפסקות בלתי קבועות, כדי לביים אש מרגמות ואר- טילריה של האויב.
- 3) אחרי דממה קצרה, מוצגות למשך דקה שתי

מרשט המטוח

הנשק, איסוף התחמושת, המטרות וספירת הפגיעות. לבסוף הוא משוחח שיתח סיכום עם הכיתה.

מנין הנקודות בקורס ההתמחות

עד לזמן כתיבת המאמר טרם נעשה מספר מספיק של ניסויים בירי לילה כדי לקבוע מהו מספר הנקודות המינימלי המזכה בסיום קורס זה. דבר זה יש להניח למפקדי יחידות רבתי. כדי לעזור למפקדים להגיע לשיטת ניקוד מתקבלת על הדעת (ולהראות עד כמה תכליתי הוא אימון לילה) ניתנות להלן תוצאות הניסויים שנערכו עד כה. תוצאות אלו הושגו על ידי חישוב הממוצע של אחוז השיפור אצל מספר כיתות ניסוי — ועל ידי העמדת תוצאות של כיתות מאומנות מול אלו של כיתות בלתי מאומנות.

כיתות הניסוי אשר נכנסו לירי ההסתגלות השיגו, בממוצע, 2 פגיעות מתוך 80 כדורים שנורו. ב-מלים אחרות, כדי לפגוע פגיעה אחת במטרה, היה עליהם לירות 40 כדורים. אחוז הפגיעות במטרה הוא, איפוא, 2.5. בירי הישום השיגו כיתות אלו, בממוצע, 20 פגיעות במטרה מתוך 65 כדורים שנורו — או 2.5 פגיעות מכל 8 כדורים. אחוז הפגיעות במטרה מגיע במקרה זה ל-31, ומהווה שיפור

סוף בעמ' 36

מטרות רשף בטוח של כ-180 מ', בתיאום עם תקליט של ירי מק"ב.

(4) חמש מטרות רשף בטוח של כ-70 מ' בתיאום עם תקליט של ירי מק"ב, מוצגות למשך דקה וחצי.

(5) תקליט של קול הצועק פקודות בלשון זרה ומטיח עלבונות באנגלית רצוצה מנוגן למשך 15 דקות.

(6) שלוש שורות המטרות הקופצות הנמצאות אלכסונית-ימינה מול חזית הכיתה מוצגות באופן שהשורה הרחוקה ביותר מתרוממת ל-משך 15 שניות, ואחר מורדת. אחרי שהיה של 10 שניות מוצגת השורה המרכזית למשך 15 שניות ואחר מורדת, ולאחר שהיה של 10 שניות מוצגת השורה הקרובה ביותר ל-15 שניות, ומורדת. סידור זה מדגים אויב הזונק קדימה לקראת קרב מגע עם הכיתה.

(7) אחרי הפסקה קצרה מוצגות באותו אופן שלוש השורות של המטרות הקופצות הנמצאות אלכסונית שמאלה מול חזית הכיתה, משמאל.

אחר מצוה המדריך על הפסקת אש, על פריקת